

Odborné vyjadrenie podľa § 1 ods. 2 písm. e) zákona č. 308/1993 Z. z. o zriadení Slovenského národného strediska pre ľudské práva v znení neskorších predpisov

Vážený pán prezident,

Slovenskému národnému stredisku pre ľudské práva (ďalej ako „Stredisko“) ste dňa 16. júna 2023 doručili žiadosť, v ktorej sa na Stredisko obraciate vo veci diskriminácie vyplývajúcej z existencie hmotnoprávnej úpravy, ktorá stanovuje mimoriadnu valorizáciu dôchodkových dávok priznaných a vyplácaných zo všeobecného systému sociálneho poistenia.

V zmysle § 1 ods. 2 písm. e) zákona o zriadení Strediska¹, Stredisko zabezpečuje právnu pomoc obetiam diskriminácie a prejavov intolerancie. Stredisko vydáva v predmetnej veci nasledovné odborné vyjadrenie.

Skutkový stav

Sociálna poisťovňa mimoriadne zvýši od 1. júla 2023 všetky dôchodkové dávky. Vyplýva to z novely zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení (ďalej ako „zákon o sociálnom poistení“), podľa ktorej, ak kumulatívny medzimesačný rast spotrebiteľských cien za domácnosti dôchodcov za obdobie od 1. júla 2022 do 31. marca 2023 presiahne päť percent, dôchodkové dávky sa zvyšujú od 1. júla 2023. Dôchodkové dávky sa teda od 1. júla 2023 zvyšujú o 10,6 %.

Uvedené sa však dotýka len poberateľov dôchodkových dávok zo všeobecného systému sociálneho poistenia. Poberateľov dôchodkových dávok z osobitného systému sociálneho zabezpečenia, teda vojakov a policajtov, sa predmetná novela zákona o sociálnom poistení netýka.

Zvyšovanie výsluhových dôchodkov upravuje zákon č. 328/2002 Z. z. o sociálnom zabezpečení policajtov a vojakov (ďalej ako „zákon o sociálnom zabezpečení“) v § 68 ods. 16. V zmysle tohto ustanovenia sa *od 1. júla 2018 výsluhové dôchodky, invalidné výsluhové dôchodky, vdovské výsluhové dôchodky, vdovecké výsluhové dôchodky a sirotské výsluhové dôchodky zvyšujú o percento zvýšenia dôchodkových dávok ustanoveného vo všeobecných predpisoch o sociálnom poistení na kalendárny rok, v ktorom sa tieto dôchodky z výsluhového zabezpečenia zvyšujú.*

Právny rámec

Ústavou Slovenskej republiky (ďalej ako „Ústava SR“) garantované **právo na primerané hmotné zabezpečenie v starobe** a pri nespôsobilosti na prácu, ako aj pri strate živiteľa, podrobnejšie upravuje zákon o sociálnom poistení a zákon o sociálnom zabezpečení policajtov

---

¹ Zákon č. 308/1993 Z. z. o zriadení Slovenského národného strediska pre ľudské práva v znení neskorších predpisov.

a vojakov, ktoré explicitne vymedzujú podmienky vzniku nároku na dôchodkové dávky a výsluhové dôchodkové dávky.

Všeobecný princíp rovnosti, ako aj antidiskriminačný normatív, sú zakotvené v **Ústave SR v čl. 12 ods. 1 (všeobecný princíp rovnosti)² a v čl. 12 ods. 2 (normatív zákazu diskriminácie)³**. Ustanovenie čl. 12 ods. 2 Ústavy SR má všeobecný, deklaratívny charakter a nie charakter základného ľudského práva a slobody. Jeho použitia je možné sa dovolávať len v spojitosti s ochranou konkrétnych základných práv a slobôd uvedených v Ústave SR.⁴ Relevantným v posudzovanom prípade je čl. 39 ods. 1 Ústavy SR.

V zmysle čl. 39 ods. 1 Ústavy SR majú občania **právo na primerané hmotné zabezpečenie v starobe** a pri nespôsobilosti na prácu, ako aj pri strate živiteľa.

Čl. 39 Ústavy SR je ústavnou normou, ktorá garantuje základné práva v spojení s čl. 51 ods. 1 Ústavy SR. Všetkých základných práv priznaných čl. 39 Ústavy SR sa možno domáhať iba v medziach zákonov, ktoré vykonávajú ustanovenia čl. 39 Ústavy SR.⁵ V zmysle čl. 51 ods. 1 Ústavy SR, domáhať sa práv uvedených v čl. 35, 36, 37 ods. 4, čl. 38 až 42 a čl. 44 až 46 tejto ústavy sa možno len v medziach zákonov, ktoré tieto ustanovenia vykonávajú.

V posudzovanom prípade je zásadnou právnou úpravou stanovujúca podmienky mimoriadnej valorizácie dôchodkových dávok.

Právne posúdenie

Zákony musia rešpektovať princíp rovnosti – k rovnakým situáciám musia pristupovať rovnako a k odlišným odlišne a zaručovať rovnosť s ohľadom na akékoľvek dôvody prípadnej diskriminácie. Zákonná úprava, ktorá zvýhodňuje určitú skupinu osôb, nemôže byť len z tohto dôvodu označená za takú, ktorá porušuje princíp rovnosti. Zákonodarca však musí zvážiť, či je dôvod na takéto zvýhodnenie, čo je jeho cieľom a medzi takýmto cieľom a v zákone zakotveným zvýhodnením musí byť vzťah primeranosti - proporcionality.⁶ Zákonodarca je v rámci svojej normotvornej činnosti výrazne limitovaný, a to práve obsahom ľudských práv, pričom má

² Čl. 12

(1) *Ľudia sú si slobodní a rovní v dôstojnosti a v právach. Základné práva a slobody sú neodňateľné, nescudziteľné, nepremlčateľné a nezrušiteľné.*

³ Čl. 12

(2) *Základné práva a slobody sa zaručujú na území Slovenskej republiky všetkým bez ohľadu na pohlavie, rasu, farbu pleti, jazyk, vieru a náboženstvo, politické, či iné zmýšľanie, národný alebo sociálny pôvod, príslušnosť k národnosti alebo etnickej skupine, majetok, rod alebo iné postavenie. Nikoho nemožno z týchto dôvodov poškodzovať, zvýhodňovať alebo znevýhodňovať.*

⁴ Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky I. ÚS 17/1999, zo dňa 22. septembra 1999.

⁵ DRGONEC, J., Ústava Slovenskej republiky, komentár, 2. vydanie, Heuréka 2007, Šamorín.

⁶ Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky PL. ÚS 21/2000 zo dňa 15. novembra 2000.

povinnosť zaistiť súlad právnej úpravy s ľudskými právami tak, ako sú vymedzené v záväzných vnútroštátnych a medzinárodných prameňoch práva. Princíp proporcionality však nedisponuje absolútnou povahou, len aproximatívnu. V konkrétnom individuálnom prípade je tak úlohou súdov kolizujúce princípy vyvažovať.

Stredisko pri skúmaní nerovnosti a jej ústavnoprávnej intenzity sa vo svojich odborných vyjadreniach prikláňa, rovnako ako Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej ako „Ústavný súd SR“), k testu aplikovanému k posudzovaniu zákazu diskriminácie aplikovaným Európskym súdom pre ľudské práva. Test nachádza odpovede na túto množinu otázok:

- či došlo k vyčleneniu porovnateľného jednotlivca alebo skupiny hlavne vo väzbe alebo v spojitosti s výkonom základných práv a slobôd,
- či sa tak udialo na základe kvalifikovaného kritéria alebo podobného neospravedliteľného dôvodu,
- pričom vyčlenenie je na príťaž jednotlivcovi alebo skupine a
- uvedené vyčlenenie nemožno ospravedlniť, pretože buď absentuje dôvod ospravedlnenia (verejný, legitímny záujem) alebo ide o neprimeraný, neproporcionálny zásah.

V zmysle prvého bodu testu diskriminácie je potrebné vyhodnotiť, či v posudzovanom prípade došlo vo väzbe alebo v spojitosti s výkonom daného základného práva a slobody k vyčleneniu porovnateľného jednotlivca alebo skupiny. Ako totiž konštatoval Ústavný súd SR *„o odstránenie zvýhodnenia sa nemôže uchádzať každý, ale len ten, kto sa nachádzal v rovnakej situácii ako neprimerane zvýhodnený, pretože vo vzťahu k nemu sa priznanie neprimeranej výhody javí ako porušenie princípu rovnosti.“*⁷

Kľúčovým je vyhodnotenie toho, či sa uvedené dve skupiny poberateľov dôchodkových dávok, a to **poberatelia dôchodkových dávok zo všeobecného systému sociálneho poistenia a poberatelia dôchodkových dávok z osobitného systému sociálneho zabezpečenia, nachádzajú v porovnateľnej situácii.**

Východiskovým bodom hodnotenia je povaha jednotlivých dôchodkových dávok. Podľa § 68 ods. 16 zákona o sociálnom zabezpečení policajtov a vojakov od 1. júla 2018 *sa výsluhové dôchodky, invalidné výsluhové dôchodky, vdovské výsluhové dôchodky, vdovecké výsluhové dôchodky a sirotské výsluhové dôchodky zvyšujú o percento zvýšenia dôchodkových dávok ustanoveného vo všeobecných predpisoch o sociálnom poistení na kalendárny rok, v ktorom sa tieto dôchodky z výsluhového zabezpečenia zvyšujú.*

---

⁷ Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 5/03 zo dňa 19. februára 2003.

Z dôvodovej správy⁸ k zákonu č. 80/2013 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 328/2002 Z. z. vyplýva, že cieľom zákonodarcu bolo vytvoriť legislatívne predpoklady pre zníženie výdavkov na osobitný systém sociálneho zabezpečenia a to, okrem iného, aj zmenou mechanizmu zvyšovania dôchodkov z výsluhového zabezpečenia v nadväznosti na mechanizmus zvyšovania dôchodkových dávok v civilnej sfére (napríklad podľa zákona č. 461/2003 Z. z.) tak, aby sa zvyšovanie približovalo zvyšovaniu dôchodkových dávok v civilnej sfére. Základom pre mechanizmus valorizácie sa ustanovuje pevná suma zvýšenia dôchodkových dávok ustanovená vo všeobecných predpisoch o sociálnom poistení. Táto pevná suma sa delí číslom 30, čo zodpovedá priemernej dobe trvania služobného pomeru 30 rokov a prepočíta sa koeficientom, zohľadňujúcim počet skutočne skončených rokov trvania služobného pomeru.

Výška valorizácie sa viaže na kombináciu princípov solidarity a zásluhovosti; princíp zásluhovosti sa prejaví u tých poberateľov výsluhového dôchodku, ktorí odslúžili viac ako 15 rokov, pretože za každý ďalší skončený rok trvania služobného pomeru sa tento koeficient zvyšuje o 2 (napríklad u policajta, u ktorého služobný pomer trval 19 rokov sa podiel pevnej sumy a čísla 30 prepočíta koeficientom 9).

Mechanizmus valorizácie je nastavený tak, že bude podporovať dlhodobější skutočný výkon štátnej služby v ozbrojených bezpečnostných zboroch, ozbrojenom zbore, Hasičskom a záchrannom zbore, Horskej záchrannej službe, Národnom bezpečnostnom úrade, Slovenskej informačnej službe a ozbrojených silách a možno od neho očakávať, že prispeje aj k zníženiu výdavkov z osobitného účtu.

Od 1. júla 2018 sa mení mechanizmus valorizácie, opäť však základom valorizácie dávok výsluhového zabezpečenia bude valorizácia dôchodkových dávok v civilnej sfére. Táto valorizácia bude závisieť od medziročného rastu spotrebiteľských cien za domácnosti dôchodcov vykazaného Štatistickým úradom Slovenskej republiky za prvý polrok kalendárneho roka, ktorý predchádza príslušnému kalendárnemu roku, v ktorom sa valorizácia vykonáva.

V návrhu zákona sa zachováva osobitná valorizácia dávok výsluhového zabezpečenia, ktorá súvisí s prekvalifikovaním dôchodkov zo všeobecného systému dôchodkového poistenia po 1. júli 2002; rovnako sa zachováva aj mechanizmus valorizácie dávok výsluhového zabezpečenia v prípade zániku nároku na ich výplatu a jeho následného obnovenia.

Schválené znenie mimoriadnej valorizácie v zákone č. 210/2023 Z. z. v § 293fzc stanovuje:

(1) *Ak kumulatívny medzimesačný rast spotrebiteľských cien za domácnosti dôchodcov za obdobie od 1. júla 2022 do 31. marca 2023 presiahne päť percent, dôchodková dávka vyplácaná k 1. júlu 2023 sa zvyšuje od 1. júla 2023 o percento tohto rastu vykazané štatistickým úradom a dôchodková dávka priznaná od 1. júla 2023 do 31. decembra 2023 sa zvyšuje odo dňa jej priznania o percento tohto rastu vykazané štatistickým úradom.*

(2) *Na zvýšenie dôchodkovej dávky podľa odseku 1 platí § 82 ods. 3 až 9 rovnako.*

---

⁸ Dôvodová správa dostupná na:
<https://www.nrsr.sk/web/Default.aspx?sid=zakony/zakon&ZakZborID=13&CisObdobia=6&CPT=353>

V zmysle dôvodovej správy⁹ k zákonu č. 210/2023 Z. z. sa zavádza mechanizmus mimoriadnej valorizácie pre prípad, že sa inflácia vymkne spod kontroly v priebehu príslušného roka a zvýši sa vysoko nad dlhodobé inflačné ciele ECB a NBS, čím spôsobí prudký pokles reálnych príjmov dôchodcovských domácností. Navrhované zmeny v zákone poskytnú potrebnú mieru istoty poberateľom dôchodkových dávok pokiaľ ide o stabilizáciu ich kúpyschopnosti.

Ako poznamenáva Najvyšší súd Slovenskej republiky v rozsudku zo dňa 28. februára 2018, sp. zn. 9Sžso/25/2016: „Na rozdiel od starobného dôchodku ako dávky v starobe, výsluhový dôchodok je dávkou odvodenou od získania potrebného počtu najmenej 15 rokov služobného pomeru a jeho zavedenie zákonodarca odôvodnil najmä potrebou stabilizácie osôb vykonávajúcich zamestnanie v zložkách zabezpečujúcich významné úlohy štátu, pričom zohľadnil aj rizikovosť a náročnosť týchto povolání. Na rozdiel od poberateľov starobných dôchodkov, kde sa už takmer nepredpokladá ekonomická činnosť ich poberateľov, v prípade poberateľov výsluhových dôchodkov je oprávnený predpoklad, že aj po priznaní výsluhového dôchodku budú dlhodobo vykonávať ekonomickú činnosť a je u nich predpoklad ďalšieho zvýšenia príjmov. Výsluhový dôchodok pred dovŕšením dôchodkového veku nemá charakter dávky v starobe. Zákonodarca môže pri posudzovaní nákladov na valorizáciu výsluhových dôchodkov posudzovať ekonomickú únosnosť takého opatrenia vzhľadom na možnosti štátu, môže prihliadnuť aj na celkovú úroveň (výšku) zabezpečenia výsluhovou dávkou a nemusí upraviť valorizáciu výsluhových dávok spôsobom obdobným valorizácii starobných dôchodkov.“

V zmysle uvedeného je systém výsluhových dôchodkov autonómny od systému všeobecného dôchodkového poistenia a štát má plné právo rozhodnúť o kritériách na priznanie výsluhových dôchodkov, ako aj spôsobe ich valorizácie, a to aj rozdielne počas doby ich vyplácania. Je nepochybné, že **poberatelia dôchodkových dávok zo všeobecného systému sociálneho poistenia a poberatelia dôchodkových dávok z osobitného systému sociálneho zabezpečenia sa nenachádzajú v porovnateľnej situácii.**

Podľa právneho názoru Strediska sa však **uvedené nevzťahuje na poberateľov dôchodkových dávok z osobitného systému sociálneho zabezpečenia, ktorí dovŕšili dôchodkový vek, keďže výsluhový dôchodok má po dovŕšení dôchodkového veku pre vznik nároku na starobný dôchodok zo všeobecného systému sociálneho poistenia charakter dávky v starobe.**

Druhým krokom testu posúdenia zákazu diskriminácie je vyhodnotenie, či k vyčleneniu skupiny osôb došlo na základe kvalifikovaného kritéria. Zakázané dôvody diskriminácie sú

---

⁹ Dôvodová správa dostupná na: <https://www.nrsr.sk/web/Dynamic/DocumentPreview.aspx?DocID=520871>

vymenované v článku 12 ods. 2 Ústavy SR, ktorý zahŕňa aj dôvod iné postavenie. Pri vyhodnocovaní otázky toho, či istý dôvod menej priaznivého zaobchádzania možno podradiť pod dôvod iné postavenie, je potrebné vychádzať z vymedzenia obsahu pojmu iné postavenie, ktorý formuje rozhodovacia prax najvyšších súdnych autorít, predovšetkým Ústavný súd SR.

Vychádzajúc z judikatúry Ústavného súdu SR pod iné postavenie nie je možné subsumovať akýkoľvek dôvod, ale len dôvod, ktorý *„musí byť za každých okolností spätý s ľudskou jedinečnosťou, čo znamená, že musia byť vopred dané také vlastnosti, ktoré sú imanentne dané človeku ako ľudskej bytosti a ktoré ho odlišujú od iných ľudí. To však neznamená, že ochrana poskytovaná týmto ustanovením sa obmedzuje na odlišné zaobchádzanie založené na vlastnostiach, ktoré sú osobné v tom zmysle, že by boli vrodené alebo nemenné, môže ísť aj o dôvody spočívajúce na osobných voľbách odrážajúcich osobnostné rysy.“*¹⁰

Ústavný súd SR pri vymedzení pojmu iné postavenie tiež použil argumentačnú líniu podľa ktorej, dôvod iného postavenia *„musí byť vždy aspoň latentne známy vopred a musí byť jednou z príčin alebo dôvodov nerovnakého zaobchádzania. Zákaz diskriminácie má v sebe už z povahy veci zakomponovaný určitý aspekt porovnávania a v najvšeobecnejšej rovine ho možno vymedziť ako zákaz neospravedlňiteľného rozličného zaobchádzania na základe určitého kritéria, ktoré nesmie byť na ujmu.“*¹¹

Z pohľadu druhého kritéria, chráneného dôvodu diskriminácie, právna úprava znevýhodňuje poberateľov dávok výsluhového zabezpečenia, ktorí dovŕšili dôchodkový vek. Podľa právneho názoru Strediska, **poberanie dôchodku z osobitného systému sociálneho zabezpečenia možno subsumovať pod chránený dôvod iného postavenia, a to z dôvodu toho, že v podstate ide o právny status dotknutej osoby.** Osobitosť nárokov podľa zákona o sociálnom zabezpečení policajtov a vojakov by mala spočívať v zohľadnení špecifik služby v ozbrojených zložkách, nie v umožnení rozdielneho zaobchádzania pre túto službu. Uvedenú argumentáciu podporuje aj ustálená judikatúra Najvyššieho súdu SR vo veci posudzovania nároku na dôchodok poistencov, ktorí získali obdobie výkonu služby policajta a vojaka v rozsahu zakladajúcom nárok na výsluhový dôchodok a ktorí súčasne získali obdobie dôchodkového poistenia podľa zákona o sociálnom poistení vo všeobecnom systéme sociálneho poistenia.¹²

¹⁰ Nálezy Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. PL. ÚS 1/2012 z 3. júla 2013 a PL. ÚS. 8/2014 z 27. mája 2015. Uvedeným vymedzením Ústavný súd SR reagoval na judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorý v rozhodnutí z 13. júla 2010 o sťažnosti č. 7205/07 vo veci Clift proti Spojenému kráľovstvu, k dôvodu iného postavenia vymedzeného v čl. 14 Európskeho dohovoru o ľudských právach rovnako konštatoval, že „ochrana poskytovaná týmto ustanovením sa neobmedzuje na odlišné zaobchádzanie založené na vlastnostiach, ktoré sú osobné v tom zmysle, že by boli vrodené alebo nemenné.“

¹¹ Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. PL. ÚS 8/2014 z 27. mája 2015.

¹² Napr.: Rozsudok Najvyššieho súdu SR z 26. februára 2020, sp. zn. 9 Sk/9/2019, Rozsudok Najvyššieho súdu SR z 27. januára 2010, sp. zn. 4 So 11/2019, Rozsudok Najvyššieho súdu SR z 30. mája 2006, sp. zn. 1 Sdo 20/2006, Rozsudok Najvyššieho súdu SR z 26. februára 2020, Rozsudok Najvyššieho súdu SR z 15. augusta 2011, sp. zn. 7 So/138/2011.

Tretím kritériom testu proporcionality je posúdenie vzniku ujmy, a teda či je jednotlivcovi alebo skupine osôb právna úprava na príťaž. Ujma v posudzovanom prípade je vyjadriteľná v peniazoch a vzniká ako priamy následok súčasnej právnej úpravy. **Skutočnosť, že poberatelia dávok výsluhového zabezpečenia, ktorí dovърšili dôchodkový vek, sú poberateľmi dôchodkových dávok práve z osobitného systému sociálneho zabezpečenia, by im nemalo byť na ujmu.** Mimoriadne zvyšovanie spotrebiteľských cien sa v rovnakej miere dotýka tak poberateľov dôchodkových dávok zo všeobecného systému sociálneho poistenia, ako aj poberateľov dôchodkových dávok (ktorí dosiahli dôchodkový vek) z osobitného systému sociálneho zabezpečenia. Je teda nespochybniteľnou skutočnosťou, že súčasná právna úprava zapríčiňuje majetkovú ujmu poberateľom dôchodkových dávok výsluhového zabezpečenia, ktorí dovърšili dôchodkový vek.

Predmetom štvrtého bodu testu diskriminácie je posúdenie, či nie je možné vyčlenenie jednotlivca, prípadne skupiny ospravedlniť, pretože buď absentuje dôvod ospravedlnenia (verejný, legitímny záujem), alebo ide o neprimeraný, neproporcionálny zásah. Zákonodarca môže jednej skupine osôb priznať viac práv, prípadne uložiť viac povinností ako inej skupine osôb iba v prípade, ak je to odôvodnené verejnými hodnotami a ak pri ustanovení práv a povinností zákonodarca nepostupoval so zjavnou svojvôľou.¹³ Za diskriminačnú úpravu však možno považovať takú úpravu, ktorá rovnaké alebo analogické situácie rieši odchylným spôsobom, pričom takýto postup zákonodarca nemôže alebo ani nevie rozumne odôvodniť legitímnym cieľom a tým, že tento cieľ sa musí dosahovať práve zvoleným legislatívnym riešením.¹⁴

Pri posudzovanej právnej úprave je teda potrebné sledovať legitímny cieľ. Nestačí však tento cieľ sledovať, ale zvolená úprava musí objektívne smerovať aj k realizácii cieľa. Stredisko konštatuje, že súčasná platná a účinná legislatíva týkajúca sa mimoriadnej valorizácie úplne opomenula poberateľov výsluhových dôchodkov, ktorí dosiahli dôchodkový vek. **Takúto právnu úpravu nemožno ospravedlniť, keďže nemá žiadne opodstatnenie a nie je zrejmý žiaden legitímny cieľ,** ktorý by túto diferenciáciu odôvodňoval. Masívny pokles reálnych príjmov spôsobených skokovo rastúcou infláciou sa v totožnej miere dotýka oboch porovnávaných skupín dôchodcov. **Za legitímne by bolo možné považovať len stanovenie vekovej hranice,** t. j. mimoriadne nevalorizovať výsluhové dôchodky policajtov a vojakov, u ktorých vzhľadom na ich vek možno predpokladať ekonomickú aktivitu.

Záver

---

¹³ DRGONEC, J.: Ústava Slovenskej republiky. Teória a prax. 2. prepracované a doplnené vydanie. Bratislava: C. H. Beck, 2019.

¹⁴ Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky PL. ÚS 21/2000 zo dňa 15. novembra 2000.

Stredisko sa v odbornom vyjadrení venovalo mimoriadnej valorizácii dôchodkových dávok, ktorá sa však netýka dôchodkových dávok výsluhových dôchodkov.

Stredisko na základe vyššie uvedenej argumentácie konštatuje, že došlo k znevýhodneniu časti výsluhových dôchodcov, ktorí dosiahli dôchodkový vek tým, že zákonodarca súčasne s novelizáciou zákona o sociálnom poistení novelizoval aj zákon o sociálnom zabezpečení policajtov a vojakov. Nečinnosť zákonodarcu tak predstavuje porušenie čl. 12 ods. 2 Ústavy SR v spojení s čl. 39 ods. 1 Ústavy SR.

S pozdravom

PhDr. Silvia Porubánová
výkonná riaditeľka